

да помагаме на Панонските Българи, за да имъ избавимъ царството отъ Франското оръжие.

+ **Кардамъ.** Не, върху това нетръба нищо да говорятъ, но само върху мирътъ: съгласяватъ ли са или не.

Боилъ. Благодаримъ ви господарю на повъренето съ което ни удостоявате. Ние са считами за щастливи, за дето ще можемъ да ви послужимъ (ставатъ на крака).

+ **Кардамъ.** Ще ма зарадвате крайно, ако би да са възвърнете пакъ живи и здрави въ отечеството си, и да ми донесете поволни извѣстия.

Цоко. Ако благоизволътъ Боговетъ, ние тръба да испълнемъ желанието ви, и да са завърнемъ здрави и весели.

Първожрец. Божествата, които бдятъ надъ насъ на всѣкій часъ, некъ ви благословятъ пътижъ по когото ще вървите, и да свършете сичко както е тѣмъ угодно и царю поволно.

Боилъ и Цоко. Благодаримъ. Збогомъ! (покланятъ са и излизатъ).

+ **Кардамъ.** Какъ познавате тия бояри, да ли сѫ вѣрни? Да не би да ни предаджътъ?

Първожрец. Вѣрни са славній господарю. И тѣ щахъ да бдѣтъ погубени отъ Телерика, ако не бѣхъ доказали че сѫ вѣрни и народолюбиви. Защото Телерикъ чрезъ божествата позна кой сѫ отистини прѣдатели, и само тѣхъ погуби.

ЯВЛЕНИЕ ТРЕТО.

Горнитъ, Кръсташъ.

Кръсташъ. (като са покланя) Милостивій господарю! Войводитъ Драгомиръ и Цоко, просятъ ви дозволенето.

+ **Кардамъ.** Да заповѣдатъ. (Кръсташъ излиза и довежда Драгомира и Цока).

Драгомиръ. Честь и уважение на васъ славній господарю! (покланя са) Ние бѣхми свободни, да излеземъ предъ васъ, като ваши покорни служители и войводи,